

1. Краснова І.В., Майстер А.В. Антикризове управління в банківських установах // ВІСНИК ЖДТУ. – 2013. – № 2(64). С. 247-251
2. Juan Carlos Acevedo «Crisis Management and Emergency Response in Banking Industry». Режим електронного доступу: http://citebm.business.illinois.edu/TWC%20Class/Project_reports_Spring2007/Business%20Risk%20Management/jacevedo/jacevedo.pdf
3. Анісімова Л. «Стрес-тестування ризиків центральними банками». Режим електронного доступу: <http://visnik.knteu.kiev.ua/files/2014/03/6.pdf>
4. Чуб П.М. «Методи антикризового управління банком». Режим електронного доступу: http://vuzlib.com.ua/articles/book/2704-Metodi_anti_krizovogo_upravl%D1%96n/1.html
5. Ребрик Ю.С. Система антикризового управління в банку. Фінансовий ринок України: стабілізація та євроінтеграція. – 2009. – № 2 (76). – С. 204–210.

УДК 336.76

В. В. Кот
студентка магістерської програми
«Управління банківським бізнесом»
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

Н.к.: О. О. Ляхова, к. е. н., доцент,
доцент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ ЦІННИХ ПАПЕРІВ ЯК ІННОВАЦІЙНОГО ФІНАНСОВОГО ІНСТРУМЕНТУ В ПРОЕКТНОМУ ФІНАНСУВАННІ

У сучасних умовах фінансовий ринок виконує функції концентрації капіталу, перерозподілу ресурсів, управління ризиками. Новими фінансовими інструментами, які впроваджуються на фінансові ринки по всьому світу є похідні фінансові інструменти, серед них свопи, ф'ючерси, форварди. В умовах

глобалізації економіки розвиток фінансового ринку України є обов'язковою умовою для реалізації нових проектів з поєднанням нових та інноваційних фінансових інструментів.

Звичайно, що на ринку проектного фінансування простежується певний "розподіл праці" між найбільшими банками світу: провідними організаторами проектного фінансування є банки США, основну частину фінансування в рамках синдикатів надають банки Японії. Банки Західної Європи в цьому значенні більш універсальні: багато з них в рівній мірі виступають і як організатори, і як "провайдери" проектного фінансування. За даними журналу "Project & Trade Finance", близько 30% світового позикового капіталу реалізовується через синдикувані позики, які перетворилися на основний міжнародний фінансово-кредитний інструмент.

Запровадження жорстких регулятивних норм з боку держав до фінансових установ та зменшення міжнародної банківської активності призвели до скорочення транскордонних позичкових операцій. Це укупі із зменшенням вартості залучення стимулювало нефінансові компанії збільшувати випуски міжнародних облігацій як традиційних іноземних, так і єврооблігацій. Тому одним важливим ресурсом проектного фінансування в багатьох розвинутих країнах є облігації. З точки зору позичальника, облігації, що випускаються проектною компанією, в цілому подібні до позики, але призначені переважно для небанківського ринку. Компанія, яка випускає облігації, погоджується сплачувати власнику вартість облігації та відсотки у встановлені строки. Ринок облігацій проектного фінансування, виходячи з його можливостей, значно вужчий, ніж ринок банківського кредитування, проте в деяких країнах (наприклад, в США) він є достатньо розвинутим [2].

Розглядаючи специфіку використання кредитів та облігаційних позик в проектному фінансуванні, можна зазначити, що для розвинутих ринків і "стандартних" проектів більш доцільно залучати ресурси через випуск облігацій, також ця форма фінансування ефективна для проектів, які в минулому були створені, успішно експлуатувалися, проте виникла потреба в їх

рефінансуванні. На стадії створення і початкової експлуатації гнучкість банківського кредитування визначає більш високу ефективність залучення кредитних ресурсів. Крім того, вони є більш прийнятним джерелом фінансування складних проектів та проектів, які реалізуються на складних ринках. Однією з основних проблем залишається при цьому недостатній рівень розвитку вітчизняних джерел боргового фінансування порівняно з розвинутими країнами.

За період з 2001 по 2014 рр. кількість країн, емітенти яких здійснювали міжнародне розміщення облігацій, зросла з 54 до 81. Розширення відбулося за рахунок країн, що розвиваються.

Впровадженню нових видів цінних паперів у країнах, що розвиваються, в т.ч. і в Україні, повинен передувати всебічний аналіз інструменту, формування його параметрів та умов випуску на засадах концепції фінансового інжинірингу та з урахуванням існуючої зарубіжної практики. Це цілком прийнятно для вітчизняного боргового ринку, де корпоративні облігації набувають все більшої популярності [3].

В проектному фінансуванні вагоме місце для успішної реалізації проектів має зменшення ризиків. З використанням цінних паперів найбільш популярним та ефективним є хеджування (страхування валютних ризиків, що в українських реаліях надзвичайно необхідне), яке реалізується за допомогою похідних фінансових інструментів про які згадувалось раніше. Крім того, в зарубіжній практиці досить часто використовується сек'юрітизація, яка розглядається з двох позицій. З одного боку це «використання цінних паперів, як інструмент регулювання ринкових відносин та руху позикового капіталу», а з іншого «спосіб рефінансування та перерозподілу ризиків шляхом трансформації активів (як правило, боргових зобов'язань) у цінні папери для продажу інвесторам» [4].

Отже, цінні папери використовують не тільки з метою отримання прибутку, але і зниження рівня ризику, що здійснюється на всіх стадіях життєвого циклу проекту за допомогою моніторингу, контролю та необхідних

коригуючих дій. Здійснює це проект-менеджер у тісній взаємодії з усіма учасниками проекту.

Список літератури:

1. М. А. Федотова «Проектне фінансування та аналіз», навч.пос. Режим електронного доступу – [http://stud.com.ua/38086/investuvannya/proektne_finansuvannya_ta_analiz]
2. І. Г. Ганечко «Проектне фінансування: використання боргових фінансових інструментів»
3. В. А. Голота, О. В. Черниш – «Цінні папери як інструмент фінансування бізнес-проектів». Режим електронного доступу – [https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/7441/1/20170321_econfinance_v1_p025-028.pdf]
4. А. С. Ярошенко, О. С. Кобичева - «Механізм сек'юритизації банківських активів як засіб оптимізації проектного портфелю банку»

УДК 334:339.9

Т. М. Котенко
к. е. н, доцент кафедри фінансів та планування
Центральноукраїнський
національний технічний університет

МІЖНАРОДНА ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА ЯК СПОСІБ ПІДТРИМКИ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНИ

Малий та середній бізнес в Україні тривалий час функціонує в складних умовах соціально-економічного розвитку.

Розбудова сектору малого і середнього бізнесу відіграє ключову роль в підвищенні рівня конкурентоспроможності, відновленні сталого економічного зростання та розвитку сприятливого середовища для провадження підприємницької діяльності, залучення інвестицій в країну. З метою